3de. JAARGANG. CURACAO DEN 10en. JULI 1886. N° 132

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Het Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO.
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao.* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba.* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

17 Juli	*Caracas*	van New-York.
29 Juli	*Maracaibo*	„ Maracaibo

CALENDARIO.
Juli.

11	DOMINGO.	IV despues di Pentec.
12	LUNA.	S. Juan Gualberto, ab.
13	MARTES.	S. Anacleto, papa i m.
14	RAZON.	S. Buenaventura, dr.
15	HUEBES.	S. Henrico Emperador.
16	VIERNES.	*Nuestra Señora del Carmen.*
17	SABRA.	S. Alexio, c.

STAND DER MAAN.
V. M. 15 Juli 10 ure 33 m. P. M.
Opkomst der Zon:
15 Juli 5 ure 38 min.
Ondergang der Zon:
15 Juli 6 ure 22 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

11 Juli	*Prins Maurits*	naar Amst.
21 Juli	*Maracaibo*	„ Maracaibo
30 „	*Caracas*	„ New-York

NEDERLAND.

II.

De berichten, welke wij deze week *via* New-York uit het Moederland hebben ontvangen, verspreiden nog weinig licht over het hoogst belangrijke feit van Nederlands binnenlandsche politiek—de Verkiezingen voor de Tweede Kamer onzer Staten-Generaal.

De *N. Rott. Ct.* kwam ons verzekeren, dat op 15 Juni ll. de liberale partij de zegepraal aan de stembus behaald had.

De *New-Yorker Staats-Ztg.* ontving den 17n. Juni uit Londen een dergelijke tijding: "De Nederlandsche verkiezingen zijn geëindigd "met de overwinning der Liberalen. Dezen hebben 49, hun tegenstanders 39 afgevaardigden gekozen, tegen 43 aan beide zijden "bij de vorige verkiezing."—Al aanstonds merken wij hier op, dat deze cijfers klaarblijkelijk aan onnauwkeurigheid mank gaan. Ingevolge de wet van 26 Jan. 1878 tot herziening onzer Kiestabel, is onze Tweede Kamer samengesteld uit 86 leden. Naar luid van bovengemeld bericht zouden er op dit oogenblik 88 leden gekozen zijn! Daarenboven hebben wij de zekerheid, dat er nog één of meer herstemmingen moeten geschieden.

De *N. Rott. Ct.* in heur waarde latende — bij de jongste Provinciale verkiezingen toch heeft zij haar lezers bijna willen diets maken, dat toen insgelijks de anti-liberalen het onderspit hadden gedolven! — is ons betreffende den uitslag der verkiezingen van 15 Juni ll. niets met zekerheid bekend. Waarschijnlijk, dat bij de eerste stemming de Liberalen wederom een meerderheid hebben bekomen, zooals dit in Oct. 1884 het geval was. Ook toen kwam *via* New-York uit den Haag het telegraphisch bericht ons al aanstonds de zegepraal melden van de Liberale partij, terwijl een maand daarna 42 liberalen en 44 anti-liberalen in de Kamer zetelden „ die *om* was.".

Ondersteld nu zelfs, dat de telegraaf ons naar waarheid heeft ingelicht, dan zeggen wij, als in Nov. 1884: „ *Of de triomf* (der liberalen) *schitterend en van groote beteekenis is; of de eerste uitslag der Verkiezingen door dien van de eventuëele herstemmingen nog niet aanmerkelijk zou zijn gewijzigd — met belangstelling zullen wij daarover nadere berichten ontvangen."*

Zeer groote gevolgen kan deze Verkiezing ook rechtstreeks voor Curaçao opleveren. In de lijst immers van de Candidaten, die door het dagblad *de Tijd* met aandrang bij de Verkiezing werden aanbevolen, stond ook de naam van den Edel Groot Achtbaren Heer Procureur-Generaal des Konings alhier, mr. J. P. Smeele. Het zal gewis iedereen voldoening geven, de motieven te vernemen op wier grond die aanbeveling voor het kiesdistrict *Leiden* geschiedde:

„De Leidsche candidaat mr. J. P. Smeele, procureur-Generaal bij het Hof van Curaçao, is een man van veelzijdige en groote verdiensten, die zich nooit den naam van volbloed-Katholiek geschaamd heeft.

„Het ridderkruis van den Nederlandschen leeuw, dat sedert jaren zijn borst versiert en het feit dat hij reeds tweemaal ernstig in aanmerking is gekomen voor het lidmaatschap van den Hoogen Raad der Nederlanden geven voldoende te kennen dat hij een niet alledaagsch man is."

De uitslag van de Verkiezing te Leiden, welke wij hier nog ten slotte doen volgen, bewijst klaar dat ook de anti-liberalen „ met ban en achterban " ten strijde zijn opgerukt. Immers den 24 Oct. 1884 werden de heeren van Wassenaer en Donner herkozen resp. met 1522 en 1510 van de 2389 stemmen en verkregen de heeren J. van den Breggen Az. 869 en D. Hartevelt 852 stemmen.

Op 15 Juni ll. was het aantal kiezers 3326.

Ingekomen waren 2901 biljetten. Geldig 2885.

Volstrekte meerderheid 1443.

Uitgebracht op de heeren:

Mr. H. Graaf van Limburg Stirum (*lib.*) 1041.

J. Berkes Borger (*lib.*) 952.

Mr. J. P. Smeele (*kath.*) 1014.

Van Wassenaer v. Catwyck (*ant. rev.*) 920.

Herstemming tusschen vier genoemde heeren.

De heer Donner had 828 stemmen.

DE NEDERLANDSCHE BEDEVAART

NAAR ROME.

Men schreef uit Rome d. d. 22 Mei aan de *Maasbode:*

De plechtige ontvangst der Hollandsche pelgrimage op het Vaticaan, — de eerste zuiver Hollandsche onder de regeering van onzen roemruchtigen Paus Leo XIII — heeft heden (Zaterdag) in de Sala Ducale plaats gehad met al de grootschheid van indrukken, waardoor zich steeds de papale audientiën van iedere andere, zelfs vorstelijke, in andere landen onderscheiden.

Te 12 uren betrad Z. H. de zaal en vond de pelgrims eerbiedig nedergeknield, diep doordrongen van het voorrecht hun te beurt vallende, tevens het hoogste doel van hun tocht.

Z. H., plaats nemende op zijnen zetel, was zichtbaar getroffen bij het zien van de vertegenwoordigers van onze in de kerkelijke geschiedenis voorzeker roemrijke natie. Groote tevredenheid lag op het verheven en glansrijk gelaat van Z. H. verspreid. Het trok de aandacht, dat de H. Vader bij deze gelegenheid voor het eerst het rijke borstkruis droeg, waarmede keizer Wilhelm Z. H. onlangs begiftigd heeft.

Onder de hooge begeleiding van Z. H. merkte men o. a. op 11 kardinalen, waaronder H.H. Eminenties Jacobini, Ledochowski, Bianchi, Melchers, Schiaffino. Eene deputatie van den cirkel van den H. Petrus, welker leden zooveel eer aan de Hollandsche pelgrimage gedurende hun tocht door Italië hebben betoond, en de pelgrims bij hun aankomst op 't Vaticaan ontvangen had, woonde de audientie bij.

Z. D. H. Mgr. Leyten, bisschop van Breda, uitte daarop in de Latijnsche taal de gevoelens van geloof en van kinderlijken eerbied namens de pelgrims van zijn diocees.

In naam van alle pelgrims las vervolgens Z. D. H. Mgr. Boermans, bisschop-titulair van Thermopolis en coadjutor van Roermond, een adres voor in de Fransche taal.

De H. Vader, na zich van zijn zetel opgericht te hebben, ving aan lof toe te kennen aan de bisschoppen van Nederland, wegens hunne verrichtingen in het belang van den godsdienst, waarna Z. H. zich gewaardigde de pelgrimage zelve te kenmerken als een verheffend en troostend schouwspel, dat zich aanbood bij het zien van zooveel ijverige Christenen, gevormd te midden van onkatholieke volken en bewijzen gevende van hunne onderdanigheid en tevens hunne offers komende nederleggen aan de voeten des Pausen.

Grooten lof bracht de H. Vader aan de aanvoerders dezer pelgrimage, de ware tolken der gevoelens van hunne voorouders, van die helden, van die martelaren, waarvan de herinnering zoo dierbaar is, en waarvan de overleveringen zoo krachtig in hen voortleven.

Vooral prees de H. Vader den sterken band van eenheid, die tusschen de herders en de geloovigen in Nederland bestaat, eene eenheid, die eene groote weldaad is voor de maatschappelijke samenleving en voor de rust der volken, terwijl in aan Nederland grenzende gewesten zich de schromelijkste gevolgen hadden doen zien wegens het loslaten van dien band.

„ Noodwendig", zeide de H. Vader, „ is het den godsdienst in eere te houden, als zijnde het plechtanker voor het welzijn der volkeren."

Z. H. smeekte Gode af, dat Hij zich gewaardige de gebeden der pelgrims te verhooren, en tevens hunne wenschen te vervullen, door

hen uitgebracht voor de bekeering van hunne landgenooten.

Ten slotte sprak Z. H. zijnen Apostolischen zegen uit over de leden der pelgrimage, over hunne familiën en vrienden en over alle Katholieken van Nederland.

Door den uitstekenden voorzitter der pelgrimage, den Zeereerw. heer Reuser, werden de pelgrims persoonlijk aan den H. Vader voorgesteld, ten einde tot de voetkus toegelaten te worden. Z. Eerw. bood tevens een rijke gift in goud aan als bijdrage tot den St. Pieterspenning.

Des namiddags te half 2 uren keerde de H. Vader in zijne apartementen terug, bij alle tegenwoordigen de aangenaamste indrukken achterlatende wegens de verleende welwillende en hartelijke audientie.

Rome, 24 Mei 1886,

Wat niemand der pelgrims had durven verwachten en wat toch door allen in stilte gehoopt werd, is geschied: de H. Vader heeft hedenmorgen niet alleen voor de Nederlandsche bedevaartgangers de H. Mis gelezen, maar hij heeft hun ook met eigen hand de H. Communie uitgereikt. Onwaardeerbaar voorrecht, dat alleen den leeken kon te beurt vallen, omdat het Zijne Heiligheid te veel vermoeid zou hebben, indien al de honderdvijftig leden der bedevaart aan de H. Tafel waren komen aanzitten. Trouwens, gelijk de H. Vader moet gezegd hebben, vinden de priesters een ruime vergoeding voor dit gemis in het voorrecht, zelf het H. Misoffer te mogen opdragen op de graven der Apostelen

Hedenmorgen omstreeks zeven uren waren al de pelgrims in de Consistoriekamer van het Vaticaan vereenigd, waar de H. Vader om halfacht voor hen de H. mis zou opdragen. Evenals bij de pauselijke audiëntie waren allen wederom in feestgewaad, de heeren in het zwart, de dames met den Italiaanschen kanten sluier getooid, die velen harer zoo goed staat. Er heerschte een diepe ingetogenheid in de schoone kapel, waarvan de wanden met rood damast en groote schilderstukken, en de vloer, evenals de zitbanken, met een groen tapijt bedekt was, terwijl zich aan het boveneinde onder een roodfluweelen baldakijn het altaar verhief. Aan weerszijden van den wand zaten de priesters geschaard en in het midden eerst de dames en daarachter de heeren.

Allen waren in gespannen verwachting en zonken eerbiedig op de knieën, toen, door de officieren zijner lijfwacht en zijn prelaten voorafgegaan, de gevangen souverein van het Vaticaan binnentrad. Het was dezelfde beminnelijke grijsaard van Zaterdag, dezelfde eerbiedwaardige opperpriester, dezelfde liefderijke vader.

Nadat Z. H. de voorbereidende gebeden verricht had, trad hij naar het altaar, waar men hem het hoogepriesterlijk gewaad aantrok tot het opdragen van de onbloedige offerande des Nieuwen Verbonds.

Nooit—het is de getuigenis van allen—hebben wij een heilig misoffer zien opdragen met zoo plechtigen eenvoud, met zoo verheven majesteit, met zooveel godsvrucht en kinderlijk geloof als deze mis van den H. Vader. Duidelijk konden, te midden der diepe stilte, den heiligen grijsaard al de woorden van het ritueel hooren uitspreken en in zijnen mond kreeg elk woord, elke uitdrukking een hoogere beteekenis.

De gewijde tekst, dien wij zoo dikwijls — helaas soms met achteloosheid — aanhoord hebben, drong allen ditmaal in de ziel, gelijk zij daar van de lippen vloeide des grijzen Opperpriesters, welke voor ons op aarde Jesus Christus zelven vertegenwoordigt.

Maar hoe het oogenblik beschrijven, toen de H. Vader, na zelf het Lichaam en Bloed des Heeren genuttigd te hebben, achtereenvolgens aan al de honderd pelgrims de H. Communie uitreikte! Neen, dat schouwspel was niet met droge oogen aan te zien, en menigeen pinkte een traan weg als hij daar die lange schare van pelgrims zag opgaan tot de H. Tafel, om daar uit de handen van Christus' Plaatsbekleeder zelf, Christus in het Sacrament zijner liefde te ontvangen. Ik waag het niet hier met enkele woorden te zeggen wat er in het vol gemoed der pelgrims omging op dat hoogheilig, dat plechtig, dat onvergetelijk oogenblik; wat zij gevoelden en dachten, het sprak uit den vochtigen glans hunner oogen, het sprak uit den blos van heilige vreugde, het sprak uit het beven hunner vingeren en het wankelen hunner schreden, als zij met stralend gelaat van de H. Tafel naar hunne plaatsen terugkeerden. Zulk een dag is onvergetelijk voor het heele leven, zulk een geluk is met geen schatten der aarde te betalen; en hebben wij, pelgrims, groote offers gebracht om dit geluk te kunnen smaken, hebben vele zwakken en gebrekkigen onder ons op de lange en moeielijke reis met groote bezwaren en vermoeienissen te worstelen gehad, — thans is dat alles duizendvoudig vergolden, thans stroomt ons hart over van heilige vreugde en dankbaarheid; thans loven en prijzen wij God, die het ons ingaf dezen schoonen pelgrimstocht meé te maken en ons alle offers en moeielijkheden vergold op een wijze als niemand onzer had durven verwachten. Dank aan den H. Vader, wiens minzaamheid ons deze onvergetelijke uren heeft bereid! Dank aan het comité, dat deze stonde door zijne bemoeiingen heeft voorbereid! Dank bovenal, driewerf dank aan den goeden God, die ons heden zich zelven gegeven heeft door de handen van Zijn Plaatsbekleeder op aarde!

Ofschoon deze dag alles in de schaduw stelt wat wij tot dusver genoten hebben, mag ik toch niet nalaten te vermelden, welk voorrecht ons gisterenmorgen geschonken werd. Toen woonden wij namelijk aan het altaar van Petrus Stoel in Sint Pieter de H. Mis bij, door kardinaal Melchers voor de Nederlandsche pelgrims opgedragen en door het gezang der *Scuola Gregoriana* opgeluisterd. Na afloop van het H. Misoffer sprak de waardige prelaat ons Nederlandsche pelgrims toe en wenschte ons geluk met het tot dusver zoo gelukkig welslagen van dezen pelgrimstocht. Hij verlangde dit te meer te doen, omdat hij tien jaren lang als balling verborgen in ons midden had vertoefd, en tijdens de vervolging in zijn vaderland ongestoord de plichten van zijn herderlijk ambt had kunnen uitoefenen in het gastvrije Nederland, dat nog duizenden zijner broeders in de vervolging herbergt. Hij spoorde de Nederlanders aan te bidden op de graven der Apostelen voor al de nooden der Kerk, die tegenwoordig bijna overal zoo bitter vervolgd wordt. Intusschen, ging hij voort, mogen wij met Gods hulp op betere tijden hopen. Was Pius IX, de man van het *crux de cruce*, gestorven zonder een straal van hoop te zien doorbreken, thans hebben wij een Paus, van wien geschreven staat, dat hij een *lumen in Cælo*, een licht aan den hemel is, en dat licht zien wij te midden der duisternissen van onzen tijd in vollen luister doorstralen. Diep getroffen hoorden de Nederlandsche pelgrims den waardigen kerkvorst aan, die nog altijd om des geloofs wille het brood der ballingschap eet.

Ter wille der volledigheid moet ik aan het slot van dit schrijven, dat misschien reeds te lang is geworden, nog melding maken van een heerlijk kunstgenot, dat den pelgrims ll. Vrijdagavond bereid was door den katholieken kring van den H. Petrus, die denzelfden dag aan de bisschoppen en leden van het comité een feestmaal had aangeboden. Te onzer eere gaf de vereeniging Vrijdagavond een werkelijk schoon concert, waarop de voorzitter een welsprekende rede hield, die door den Eerw. Heer Sarton in weinige maar gloedvolle en hartelijke bewoordingen beantwoord werd.

(*Huisgezin.*)

Triunfo di Iglesia Católica.

(*Sigimentoe*).

Coe mucho pobreza di color, i den plena luz blancoe i puroe di historia, *Berliner Tagblatt* a describi e asunto di Canossa. Scirbidor di e articulo: "Na oenda Canossa ta?" ta interpreta coe claridad idea principal di e palabranan di von Bismarck: *Nach Canossa gehen wir nicht*. Ningun otro significacion tabatin ni den cordamentoe di e Canciiler Imperial, ni den interpretacion general di su palabranan, sino koe nunca lo é troca, enmenda ó hala atras su Leynan di Mei. ¿I awor koe asina tantoe enmendacion ta hacir den e leynan, koe hende por jama nan asina bon koe halar atras i aboiir?— Larga nos sigi nos guia liberal, *Berliner Tagblatt*, mas adilanti!

"Principe von Bismarck ta declara sin ningun reparo, koe di su banda no por tin nada papiar di *humiliacion* ó *halamentoe atras*, pasobra nuaca é tabatin den su imaginacion un lucha contra Papado i Iglesia Catolica, ma mas bien el a defendé contra un Papa, koe tabata stima guerra (Pio IX. *Red. di A.*), i como su sucesor ta un Papa, koe ta stima paz, no tin razon pa e lucha existi mas.

"Un lucha, un lucha di mas importante, koe lo perteneco semper na historia universal; un lucha, koe Europa a contempla hopi auja largoe coe ansia; e lucha-ai segun von Bismarck su declaracion, no ta nada mas koe un episodio insignificante i un cuestion meramente personal! ¿Pa kiko anto Arzobispo i Obisponan meste rabata kitar for di nan puesto; padernan poersigir i castigar; nan salario kitar for di nan; ordennan di conbentoe sacar for di nan tera; conbentoe i school católicanan cerar?

"Principe von Bismarck ta bisa, i nos kier bien acepta esai, koe awor é ta mira e asuntoe-ai henteramente di otro manera, pasobra e lucha-ai a doené asina poco gloria i contentamentoe. Ma henteramente di otro modo hechonan ta presenta nan dilanti di hueznan di historia. Den nos tempoe, bao di nos bista Cultuurkamp a coeminza i el a caba: un bista den testimonio i documentoenan—palabra i declaracionnan (*) di von Bismarck —ta haci hende comprende mas clá naturaleza i extension di e lucha."

Aki *Berliner Tagblatt* ta troe prueban an palpable, koe Cultuurkamp no tabata ningun lucha contra "*un* Papa, koe stima guerra," ma contra *Papa*, contra Católicanan, contra Iglesia Católica i su derechonan *di mas esencial*; coe un palabra: un lucha pa haci Estado domina Iglesia.

Mira e pruebanan aki:

1º. Den e mees discurso di Canossa von Bismarck dici "koe tin súbdito di S. M. Rey di Prusia, koe ta pertenece na clase eclesiastica, i koe ta pretende, koe por existi ley di Estado, koe no ta obligatorio pa nan. Ma koe lo é sabi di mantene Soberania di Ley coe toer medio koe tin na su servicio."

No solamente contra *un* Papa anto, ma e lucha tabata contra henter Clero Católico.

2º. Dia 5 di September 1872 von Bismarck a ricibi un diputacion di miembronan di Camara Ingles, koe a bin felicité—(e tempoe-ai ja von Bismarck a corre coe Jezuita i otro Ordennan)—"pasobra el a toema riba dié e lucha bieuw i grandi, contra ambicion na Dominio, koe ta existi cerca *Papado.*"

Aki hende por mira com otro nacionnan a concebi naturaleza i extencion di Cultuurkamp. ¿I kiko von Bismarck a responde riba palabranan di e diputacion Ingles? "Mi ta contentoe koe den cuestion principal mi ta di mees opinion koe boso."

3º. Dia 10 di Maart 1873 Canciller von Bismarck a presenté den *Reichstag*, pa defende, é mees, su Leynan di Mei. Na e ocasion-ai el a declara i esplica detalladamente su program. di Cultuurkamp. segun *Berliner Tagbl:* "asina clá, asina minuciosamente, i coe espresion asina fuerte, koe hende por desea." Von Bismarck a bisa: "Esaki ta un lucha den Reinado coe Papado riba Soberania; e lucha-aki ta pa establece limite, té na oenda poder Eclesiastico i té na oenda poder di Estado meste bai; i establecimiento di e limite-ai meste ta di tal manera, koe Estado por existi. *Pasobra den reino di e mundoe-aki Estado ta goberna i é tin promer lugar.*" ¿Von Bismarck tin derecho di papia e ultimo palabranan-ai coe un tono asina haltoe, despues koe Papa Leon XIII a publica su célebre Enciclica *Immortale Dei?* Es, koe kier defende e principio-ai ainda huntoe coe Von Bismarck, meste tene cuenta coe e sublime argumentacionnan, coe cual Papa a refuté den su Enciclica mencionar.

4º, Pa ultimo *Berliner Tagblatt* ta recorda nos e palabranan, koe von Bismarck a dirigi na hefe di Centro Católico den Cámara di Diputadonan dia 18 di Mei 1875.— "Kiko lo bira di Estado, ora nos abandona e lucha-aki, ora nos cohe e caminda, koe e orador, koe a caba di papia (Dr. Windthorst), a consehá nos pa sigi di un manera asina diplomatico,—esai mi no por huzga (*). Na toer caso, no ta nos tarea, di busca asina un caminda:

(*) Den sesion di Cámara di Diputado di e fecha, koe *Berliner Tagbl.* ta recorda aki, Dr. Windthorst a consecha Cancilller von Bismarck sigi ehemplo di Enrique IV i toema caminda pa Canossa.

es koe mester di nos, sabi també di haja nos; lo ké ta nos, nos por logra nos obheto masjar bon nos mees."

"Awor, despues di 11 anja"—*Berliner Tagblatt* ta sigi—"e lucha ta abandonar, i von Bismarck a cohe e caminda, koe Dr. Windthorst a recomendé pa toema, ma koe e dia-ajá nos Canciller a nenga i desprecia. Su obheto—su gran obheto nacional—von Bismarck no a logra. Na e momentoe-aki, henter Cultuurkamp ta presenté dilanti di espíritu di von Bismarck, meramente como un "ekivocacion grandi." Nos no ta centuré pasobra é ta confesa publicamente, ni pasobra na su manera é ta busca di repara lo ké é ta reconoce como un error. Ma é no por nenga ni su palabranan, koe el a papia, ni su accionnan, koe el a haci na e tempoe-ajá. Si despues di sa palabra i su accionnan di promer, von Bismarck su proceder i su palabranan di awor no por ta jamar un biaha na Canossa ó un bringamentoe pa jega ajá, nos meste pocatra anto: "¿Na ocuda Canossa ta por fin?"

(*Fin ta sigi*).

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

ZATERDAG jl. vertrokken naar Trinidad het Italiaansche Oorlogsstoomschip Amerigo Vespucci.

VRIJDAG jl. aangekomen van Amsterdam het stoomschip van den Kon. W.-Ind. Maildienst Prins Maurits. Passagiers van Nederland: de 1e. Luitenant der Infanterie *W. D. Hübner* en familie.

—De Prins Maurits vertrekt MORGEN, des namiddags om vijf uren.

Met genoegen melden wij, dat den 21 Juni ll. de Heer P. F. EVERTSZ Hz., geboortig van Curaçao, te Leiden is gepromoveerd tot Doctor in de Rechten.

In dezelfde maand werd een ander Curaçaonaar, de Heer J. A. EVERTSZ Cz., te Leipzig gepromoveerd tot Doctor in de Medicijnen.

— *Notas y Letras*, een blad gewijd aan *literatura y bellas artes*, hebben wij in dank ontvangen. Het eerste exemplaar toont reeds duidelijk, dat het der Redactie en den heeren medearbeiders aan geen liefde voor het ware kunstschoon, noch aan moed om een moeilijken arbeid te ondernemen, ontbreekt. „Notas y Letras" (Waarom niet *Letras y Notas*?) wenschen wij een lang leven toe; en zij zullen tot sieraad van het kunstminnend publiek van Curaçao op een heerlijk bloeiend leven mogen rekenen, wanneer goede en gezonde smaak bij Redactie en medewerkers blijft voorzitten.

—De *Posta del Comercio* van Maracaibo meldt ons, dat op 18 Juni ll. in de kathedraal van genoemde plaats voor wijlen Z. D. H. Mgr. H. J. A. VAN EWIJK een plechtige zielemis werd gecelebreerd door den Z. E. Heer Pastoor en de geheele geestelijkheid dier stad. De Eerwaarde Priesters van Maracaibo gaven hierdoor een blijk van hun erkentelijkheid jegens den Overleden Prelaat, in wiens bisschoppelijke woning elke priester uit het buitenland steeds op de hartelijkste gastvrijheid rekenen kon.— Met minder uitwendigen luister maar met de aandoenlijkste godsvrucht had weinige dagen geleden op het eiland Aruba in de parochie-kerk van St. Ana aan den Noord, insgelijks een gezongen H. Mis van Requiem voor den steeds diep betreurden Doorluchtigen Overledene plaats. Uit een particulier schrijven vernemen wij, dat de geloovigen van die gemeente, die wellicht de armste onder de armen van deze kolonie zijn, niet konden nalaten den Pastoor te verzoeken dat hij, als bewijs van hun dankbaarheid voor de nieuwe kerk welke Monseigneur zaliger voor hen gesticht had, een „Misa di requiem" voor hun Weldoener zoude opdragen.

BUITENLAND.

ROME, 25 Juni.— Bij de jongste verkiezingen waren op onderscheidene plaatsen socialisten als candidaat gesteld. Zulks gaf in vele steden aanleiding tot opstootjes, soms dreigden er zelfs oproer en hoogst bedenkelijke ongeregeldheden. Gelukkig is men erin geslaagd, de ergste uitspattingen tegen te gaan of te voorkomen. In ieder geval, Italië heeft in den laatsten tijd bewezen dat het, helaas! een vruchtbare bodem is voor de grootste ramp onzer dagen — het Socialisme.

— Het heeft Z. H. den Paus behaagd, (gelijk ons de telegrammen reeds melden), aan twee der zonen van den Shah van Perzië het grootkruis der Pius-orde toe te kennen, en Mgr. Thomas, apostol. vicaris van Perzië, te belasten met het overhandigen der onderscheidingsteekenen dier orde. Door ziekte verhinderd, heeft Mgr. Thomas pater Domergue, missionaris te Teheran, met de uitvoering dier opdracht belast. Den 2n. Maart ll. heeft genoemde Pater aan die opdracht voldaan bij Zijne Hoogheid Naïb-Saltaneh, gouverneur van de stad Teheran en minister van Oorlog van Perzië, terwijl hij den volgenden dag hetzelfde deed bij den prins Zel-el-Sultan, gouverneur van de provincie Kurdistan en van de stad Ispahan. Bij beide audienties was hij vergezeld van den Franschen zaakgelastigde, den heer Souhart.

Is het feit, dat Z. H. de Paus aan twee Mohammedaansche prinsen zulk eene hooge onderscheiding toekent, reeds van groote beteekenis, deze wordt nog verhoogd door de woorden van lof, welke die prinsen bij gelegenheid van de overreiking der onderscheidingsteekenen bezigden ten aanzien van de Katholieken van Perzië in 't algemeen en van hunne geestelijke overheden in 't bijzonder. Maar meer nog dan daaruit, blijkt uit de woorden van beide prinsen hoe hooge waarde zij hechten aan die onderscheiding hun door den Paus geschonken: "Dat is eene onderscheiding die mij dierbaar is," zeide Saltaneh, "ik neem ze gaarne aan en ik zal haar met genoegen dragen. Ik ben zeer tevreden." herhaalde hij telkens. "Laat dit aan Z. H. weten en zeg hem, dat ik het mij altijd ten plicht zal rekenen de katholieken te beschermen. Ik zal overigens zelf aan Z. H. schrijven evenals aan Mgr. Thomas."

Zijn broeder betuigde zich niet minder tevreden. "Ingevolge de bevelen mijns vaders," zeide hij, "heb ik altijd getracht alle onderdanen te beschermen zoowel muzelmannen als katholieken. Ik moet zeggen dat deze last mij zeer wordt vergemakkelijkt door het rustige en werkzame leven van de katholieke bevolking, door hare onderwerping aan de wetten en hare gehechtheid aan Z. H. den Shah."

Hij zeide verder hooge achting te hebben voor de katholieke priesters, omdat zij zijn de vertegenwoordigers en de bedienaars van "Jezus Christus, voor wien ik eene even groote vereering heb als voor onzen profeet, en ik zal altijd gelukkig zijn hen te kunnen beschermen."

Wie bewondert niet bij het lezen van dit verkorte rapport van pater Domergue de wijsheid van onzen grooten Paus. In Duitschland herstelt hij den vrede; met Japan knoopt hij directe verbindingen aan door het zenden van een nuntius en het ontvangen van een gezant; met Perzië evenals met Turkije onderhoudt hij vriendschappelijke betrekkingen, waardoor de godsdienst gebaat en het rijk Gods op aarde wordt uitgebreid. "Het hoofd der Christenen moet wel groot zijn, dat onze prinsen zich gelukkig achten zijne onderscheidingsteekenen te ontvangen en dat te doen met zooveel staatsie," zeide het volk te Teheran. En dat alles doet Leo XIII in zijne gevangenis op het Vaticaan, waar het Italiaansche gouvernement, met de stilzwijgende toestemming van Europa, hem gevangen houdt. Het *Lumen de Cœlo*, het *Licht van den hemel*, de voorzegging is aan hem bewaarheid.

PARIJS, tot 2 Juli.—Het *manifest* heeft in Frankrijk, maar vooral te Parijs, diepen indruk gemaakt. De bladen, waarin het verscheen, vonden sterken aftrek.—De radicale pers vindt in het manifest een klaar bewijs, van de "staatsgevaarlijkheid" der Orleansen: daarin treedt hun karakter van samenzweerders tegen de republiek duidelijk aan het licht. Die pers raadt de Regeering om, als antwoord op het manifest, ook de overige prinsen van Orleans te verbannen en hun goederen verbeurd te verklaren.

—Drie Staatsraden en Graaf Pourtales, Secretaris van het gezantschap te Londen, hebben wegens de verbanning der prinsen hun ambt nedergelegd.

—De Temps zegt: "Het regeeringsplan dat de Graaf van Parijs in zijn manifest voor Frankrijk uiteenzet, is niet in strijd met de inzichten der Republiek zelve. Deze moest wat meer acht op zich zelve slaan dan op de kroon-pretendenten, dan zou hun uitzetting niet noodig wezen".

—*Cassagnac* billijkt het uitvaardigen van 's Graven manifest, en zegt, dat uit dat document mannentaal spreekt.

—*Clemenceau* verdedigt de verbanning der prinsen. Wanneer de monarchisten, die zich nu in hun ware gedaante vertoond hebben, den strijd willen, dan is hij over den uitslag niet ongerust.

—Prins *Louis*, hertog van Nemours, oom van den Graaf van Parijs, is naar België, en prins *Ferdinand*, hertog van Alençon, een andere oom van den Graaf, is naar Weenen afgereisd.

—Het voorstel van *Blanquier*, strekkende om het voeren van adelijke titels te verbieden, is met 242 tegen 216 stemmen verworpen.

—Volgens den *Courrier des Etats-Unis* heeft de Senaat, slechts toegevende aan den drang van het ministerie, zich *voor* de uitzettingswet verklaard. Van de Linkerzijde wilden 30 Senatoren niet *voor* de aanneming stemmen; in plaats nu van *tegen* te stemmen, onthielden zij zich geheel en werden alzoo oorzaak dat de beslissende § 1 der wet wierd aangenomen. „Hadden de *gematigden* der Linkerzijde, zooals de Heeren Bardoux en Casimir-Périer, den moed hunner overtuiging bij deze afstemming bewezen, dan zou er thans geen verbanningswet bestaan.

BRUSSEL, 25 Juni.—Het bericht, dat een nieuwe waterweg van het Westen naar het Oosten dwars door Centraal-Afrika is ontdekt geworden, en dat de rivieren *Sankuru* en *Kassai* bijna over haar geheele lengte bevaarbaar zijn bevonden, heeft hier groot opzien gebaard.

—26 Juni. De koning van België heeft den Graaf van Parijs het kasteel in Ciregnon als residentie aangeboden. Deze hoffelijke aanbieding is wel niet aanvaard geworden, maar de Graaf heeft beloofd a. s. herfst voor geruimen tijd te Brussel zijn verblijf te komen vestigen.

BERLIJN, 25 Juni. In den Bondsraad werden heden, volgens opdracht van Keizer Wilhelm aan den minister van Binnenlandsche Zaken, dankbaar de vele diensten herdacht, welke Koning Lodewijk bij de grondvestiging van het Duitsche Keizerrijk aan Duitschland bewezen heeft.

—26 Juni. Het gerucht loopt, dat Vorst Alexanders naam, op aandrang van Rusland, ook van de Duitsche armée-lijst zal geschrapt worden.

—De inwoners van Kameroen en Bonny hebben thans een middel gevonden om de gehate Duitschers en Franschen te verdrijven. Zij weigeren volstrekt, aan vreemde kolonisten levensmiddelen te verkoopen of welken handel ook met hen te drijven. Hierdoor leden de faktorijen iederen dag aanmerkelijke schade, en moesten zij, de een na de ander, gesloten worden. De inwoners denken dezen strijd tegen hun vijanden vol te kunnen houden, en ze eindelijk te zien repatriëeren.

—De *Nordd. Allgem.* maakt opmerkzaam op den zegevierenden toon van het manifest. Hierdoor onderging de beurs heden eene daling, vermits men voor de spoedige verheffing der Orleansen op den troon van Frankrijk beducht is geworden.

ST. PETERSBURG, 24 Juni.-De heer Krupp te Essen neemt maatregelen van voorbereiding tot het vestigen van een kanonnengieterij te Nocolajew. Deze plaats is het station van de Russische vloot in de Zwarte Zee.— 26 Juni. Niet dan onder allergunstigste voorwaarden heeft de kanonnenkoning zich door Rusland tot dien stap laten bewegen.

MUNCHEN, 26 Juni. De Kamer heeft met algemeene stemmen besloten, dat het Regentschap van Prins Luitpold zal voortduren; den 28n Juni zou de plechtigheid der eedaflegging met allen luister plaats hebben. Het ministerie zal na de installatie van den Regent aftreden, maar de voormalige premier Lutz zal belast worden met de samenstelling van het nieuwe kabinet.

MADRID, 27 Juni. Niet weinig bevreemding werd vooral in de hofkringen opgewekt, toen de president van het Kabinet, Sagasta, in de Kamer openlijk de verklaring aflegde "dat, in geval hij in de Cortes een republikeinsche meerderheid tegenover zich zag en die meerderheid op wettige wijze haar verlangen uitte naar verandering van staatsvorm, hij (Sagasta) dat verlangen bij het volk in stemming zouden brengen." Daarna verzwakte de premier wel ietwat zijn gezegde door sterke uitdrukkingen van monarchale gezindheid, maar niettemin is men in de politieke kringen over die woorden tot heden geenszins gerust en volstrekt niet tevreden.

LAATSTE BERICHT.

HEDEN alhier op Curaçao een telegraphisch bericht ontvangen (op *Trinidad* aangekomen 3 Juli), waarin aan den E. G. A. Heer mr. J. P. SMEELE zijn verkiezing tot lid van de Tweede Kamer gemeld wordt.

NOTICIA.

Ceremonia fúnebre.

Coe grandi satisfaccion nos a informa for di Posta del Comercio koe dia 18 di luna pasar Venerable cura di Maracaibo, acompanjar di algun otro Sacerdote Venezolano, a celebra den Iglesia Catedral di e ciudad-ai ceremonianan di difuntoe pa descanso di alma di nos inolvidable Mgr. H. J. A. van Ewijk, koe durante tempoe di su Vicariato tabatin su habitacion semper habrir pa toer Sacerdote estrangero, koe a toca nos isla.

Coe menos lucho exterior kizas, ma coe muchoe debocion tabatin algun dia pasar na Aruba també un Misa di Requiem cantar den misa di Santa Ana na Noord pa e Ilustrisimo Difuntoe, koe nos ta jora su separacion té ainda. Fór di un carta particular nos ta informa, koe crejentenan di e parokia-ai, di mas pober den pobernan di nos Colonia, no por a larga di pidi Pastor pa ofrece un Misa di Requiem pa nan Bienhechor, como prueba di nan gratitud pa e misa nobo koe Mgr. van Ewijk a larga traha pa nan.

Hubileo sacerdotal di Leon XIII i aristocrasia romana.

Aristocrasia romana tin pa honor di toema un parti masjar activo den e movimientoe, koe Hubileo sacerdotal di Leon XIII a produci den henter mundoe, constituyendo un comision pa celebra coe muchoe pompa fiestanan di e gran hubileo. E comision-aí ta formar di principal miembronan di alta aristocrasía, bao di Presidencia di Príncipe Altieri.

Den e otro miembronan ta contar: *Princesanan* Archinto, Orsini, de la Rochefoucauld, Aldobrandini; *Marquezanan* Patrici, Sacchetti, Serlupi; *Príncipenan* Bandini Giustinani, Lancelotti, Ruspoli, etc, etc.

Asina mees també comision promotor di *Exposicion di Arte cristiana* den Vaticano ta ocupando é coe toer medida pa haci, koe e exhibicion-aí sea asina luhoso posibel.

Leo XIII i Prensa protestant.

Algun dia pasar Ministro di Relaciones Interiores di Alemania, Sr. von Puttkamer, a tribi haci alusion den Senado riba "impotencia di Iglesia Católica pa contene ex-

cesonan di socialismo" i como egemplo di riba kiko é ta funda su declaracion el a cita movimientoe socialistanan di Bélgica, koe ta un Nacion católica. E declaracion-aí, asina falsoe koe ridículo, a haja contradiccion, no solamente den prensa católica, ma, lo ké ta mas significativo, hasta den prensa protestant. *Morning Post*, por egemplo, koe ta un courant *ultra*-protestant, i un órgano di mas autorizá di protestantismo ingles ta expresé den e términonan aki, papiando di e declaracion di Sr. von Puttkamer:

"Bisa, koe 99 por cientoe di e *grevistanan* di Bélgica ta bon católica, ta mees cos koe hende pretende, koe e *grevistanan* di Decazeville i companjeroenan di Louise Michel ta jioe sumiso i obedecido di Iglesia Católica. Senjor Windthorst tabatin muchoe razon di responde Ministro von Puttkamer, koe lo ké *a* haci i *ta* haci e excesonan-aí sosode, no ta pasobra e clasenan di trahador ta profesa tal ó cual religion, ma sino pasobra nan no ta profesa ningun religion; i ta ausencia completoe di sintimentoe religiosa i di principio moral, koe a haci e masa ignorante-aí bira instrumento di e anarkista ambiciosonan. No tabata ni prudente ni hustoe pa Ministro Puttkamer haci alusion na opinion religioso di Belganan. Encíclica i alocusionnan di Leon XIII durante dos último anjanan, i mas especialmente, e Encíclicanan koe ta trata di e maloenan koe ta resulta pa sociedad for di e asociacion secretoe i revolucionarionan, mester a haci e Ministro larga di *ataca un religion, cual su hefe ta condena asina públicamente i asina categóricamente un movimientoe, koe gobiernoe Aleman ta traha pa destrui coe toer medio di cual é por dispone.* Senjor Puttkamer lo a haci muchoe mas honor na *berdad*, si el a atribui situacion actual di Bélgica na e conflicto deplorable den liberal coe catolicanan riba terreno di educacion i ensenjanza, lo ké ta priva e generacion nobonan di toer educacion moral i religioso."

Nos, como Catolica, meste aprecia i elogia e espresionnan-aí, pasobra nan ta doena testimonio di un imparcialidad, koe desgraciadamente nos no ta haja semper cerca adversarionan di Iglesia.

Liberalnan di Italia i paz religiosa na Prusia.

Ta di comprende koe hombernan di gobiernoe Italiano no ta muchoe contentoe coe e principio di paz religioso, koe a caba di establecé na Prusia, i menos ainda nan por larga di sufri verguenza i bochorno coe tantoe espresion di respeto i amistad, koe von Bismarck a usa den e ultimo dianan-aki papiando di Papa Leon XIII.

Courant liberal i oficiosonan di Roma ta exhala nan mal humor, causar pa e negociacionnan, koe tabatin den Santa Silja coe Prusia. Popolo Romano ta cai coe crueldad riba von Bismarck pa e discurso, koe el a pronuncia den Senado. Si ta zundra e Canciller a zundra Papa, e courant-aí probablemente lo a canta otro cantica, lo é tabata sigur contentoe.

Tribuna, riba toer, ta divertido. E ta jama atencion di ministerio riba accionnan di Vaticano, koe semper a maré "coe enemigoenan di Italia." Ta un tarea difícil, esun koe Tribuna kier confia na ministerio. Ma nos ta kere koe ministerio lo no ocupé muchoe di esaí.

Mas solemnemente ainda Riforma ta leza von Bismarck su les. Segun e courant-ai, paz religioso "tin mas inconveniente" pa Alemania koe *Kulturkampf*. Ta parce koe Riforma sabi mehor koe Bismarck, kiko ta coembini pa Alemania. ¿Lo ta p'esai kizas koe Ministro Crispi a bai haci un biaha na Alemania últimamente?

Ma na fin di cuenta, toer esai ta bien tristoe. Ta basta koe cualke cos mas ó menos na fabor di Santa Silja sosodé, ó koe un gobiernoe haci algun asuntoe serio coe Papa, pa koe liberalnan di Italia perde cabez i busca di pone obstáculo. ¿Esai ta un situacion dignoe pa Papado ni pa otro potencianan?

Rebista del Mercado.

NEW-YORK, Junio 16, 1886.

Azúcar. — (Mercado quieto).			
Cuba-Mascabado	4¾	@	15/16
idem Centrifugo	5¼	@	5¼
Ptº Rico	4¼	@	4¾
Aloe (Quieto.)	3½	@	4
Brazilete.			
Delgado	20	@	25
Grueso	$ 25	@	30
Café. (Existencia 38,200 sacos. Mercado firme.)			
MARACAIBO.			
Trujillo	8¼	@	8½
Boconó	8½	@	9¼
Mérida	9	@	12
Cúcuta	9	@	10½
Clases extra	11	@	12½
SABANILLA. (Existencia 7.500 sacos. Mercado firme).			
Ordinario	8¼	@	8½
Regular	9	@	9½
Bueno	9¾	@	10
Superior	10½	@	10¾
Clases extras	11	@	13
LA GUAIRA. CARÁCAS Y Ptº CABELLO. (Existencia 20,000 sacos. Mercado firme).			
Triliado	8	@	9
Descerezado	9½	@	12
CORO	7½	@	8
CIUDAD BOLIVAR	9	@	12
Bálsamo Tolú	25	@	26
Bálsamo Copaiba		@	25
Cueros de chivo. (Quieto.)			
Coro escojidos 1ª		@	36
Coro escojidos 2ª		@	35½
Coro escojidos 3ª		@	35¼
Maracaibo (Quieto)		@	28
Rio Hacha sin los pequeños		@	33
La Guaira & Ptº Cabello	26	@	27
Cueros de venado. (Algo mas activo.)			
Orinoco	22	@	
La Guaira		@	23½
Ptº Cabello		@	22½
Cueros de Res. (Mercado firme).			
Dulces La Guaira		@	16½
,, Ptº Cabello	17½	@	18
Salados		@	13½
MARACAIBO. (firme.)			
Dulces	16	@	16½
Salados		@	13
SABANILLA, sin escojer	15	@	16
BOGOTÁ, idem	18	@	19
RIO HACHA, sin escojer	13½	@	14
ORINOCO, sin escojer	18½	@	19
Pto. PLATA		@	14½
Caucho. (Mercado firme).			
Pará fino		@	76
,, ordinario		@	57½
Cacao. (Quieto).			
Maracaibo	22	@	23
Carácas	17	@	20
Dividivi de Curazao.			
(Sin demanda)	$ 30	@	40
Maracaibo		@	35
Hueso. (por 2,000 Lbs.)		@	24
Lana. (Quieto.)	9	@	11
Miel de Abeja.			
de Cuba, por Galon en depósito	36	@	38
de Stº Domingo. ,, ,,	34	@	35
Palo de Mora. (Mercado firme.)			
Maracaibo	17.00	@	18.00
Sabanilla		@	19.00
Zarrapia. (No hay en primeras manos)	1.25	@	

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Lóndres está hoy á fr 25.26½.

Sobre **Lóndres** Letras Banqueras á 3 d | v $	@	4 90
id. ,, ,, ,, 60 ,, ,,	@	4 88
Sobre **Paris**, ,, ,, ,, 3 ,, frcs	@	5 13¾
id. ,, ,, ,, 60 ,, ,,	@	5 16¼
Sobre **Hamburgo** ,, ,, ,, 3 ,, M.	@	96⅜
id. ,, ,, ,, 60 ,, ,,	@	95¼

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.